

„Felmegyek

„ÉN IS
KERESEM
AZ UTAM”

„NEM ARRA KELL GONDOLNI,
HOGY ENYÉM A VILÁG, HANEM ARRA,
HOGY ÉN ITT VENDÉG VAGYOK”

POKORNY LIA

beszélgetni Istennel”

Egyszerre kecses és erős, közvetlen és titokzatos, ha tehetné, nomád körülmények között élne, de Pokorny Lia úgy érzi, hogy a hírnév felelősséggel jár. Ezért nagyon sok olyan szervezethez, emberhez kapcsolódik, akik által tehet valamit a környezetünk megmentéséért. Nyilvánosan is felemeli a hangját, és arra kér mindenkit, hogy cselekedjen!

BEST: Emlékszik, mit tett először, amikor úgy döntött, tudatosan odafigyel a környezetére?

POKORNY LIA: Ennek már tizenéve, de az első lépések között a szelektív hulladékgyűjtés volt, és hamar figyeltem arra is, hogy olyan tisztítószereket használjak, amelyek nem szennyezik a környezetet. Következő lépésként jött a csomagolóanyagok csökkentése, majd elhagyása. Én is keresem az utam, előfordult, hogy nem is volt hasznos, amire szerettem volna váltani, de csak az téved, aki csinálja. Fontos, hogy mielőtt belevágunk valamibe, olvassunk utána, tájékozódjunk a témáról.

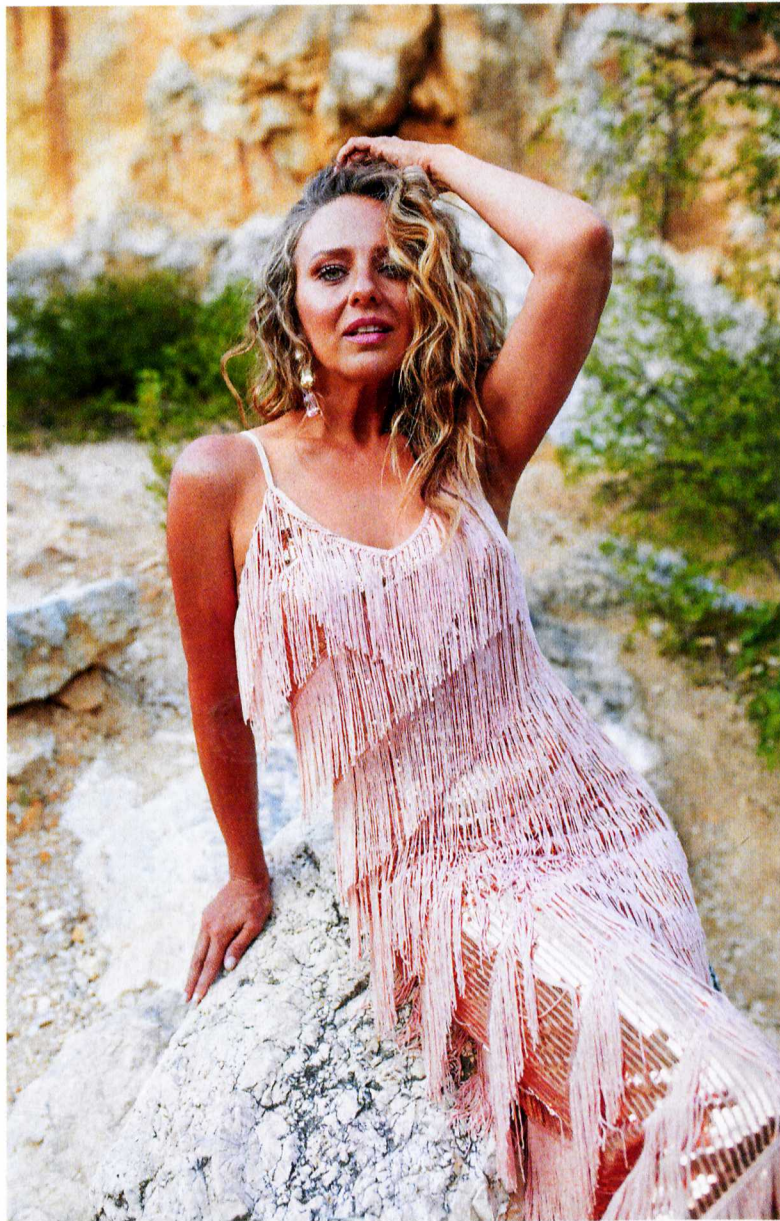
BEST: Érte valami hatás, ami felgyorsította a folyamatot?

P. L.: Két évvel ezelőtt, amikor azok a hatalmas erdőtüzek voltak, a szorongás klímánipánikká erősödött bennem. Akkor láttam meg Bojár Iván felhívását, hogy ültessünk 10 millió fát. Iván ötletével kapcsolatban azt éreztem, mankót adott a kezembe, és

hogy nagyobb léptékben is lehet gondolkodni. Nagy álmom, hogy a parkokat teletüthetnénk gyümölcsfákkal, és bárki szedhetne belőle.

BEST: Mi az, amire a mindennapokban figyel?

P. L.: Piacra járok, lekapcsolom a villanyt, nem folytatom feleslegesen a vizet, energiatakarékos dolgokat használok, nem veszek nejlonzacsót. Persze velem is előfordul, hogy elmegyek bevásárolni, és éppen nincs nálam vászontáska... Ökotojást használok mosáshoz, mindig ökotisztítószeret választok. A mosogatószivacsom is újrahasznosított. Ha mégis veszek nejlonzacsót, addig használom, amíg használhatatlan nem lesz. De találtam olyan papírt, amit le lehet mosni, túrázáshoz abba csomagolok. Vatta helyett frottírkoronggal mosom le az arcom. Állatkísérlet-mentes termékeket

vásárolok, a szépségügyi kozmetikumaim mindenmentesek. A lakásban is, amit lehet, újrahasznosítok. Csapvizet iszom, beszélgettem vízbológussal, azt mondta, hogy Magyarországon semmi baja nincs a csapvíznek.

BEST: A zero waste, vagyis a hulladékmentes életmód is az élete része már?

P. L.: Nagyon szeretném. De ez – ne tagadjuk – munka. Mindenkinek azt tanácsolnám, hogy kicsiben kezdje el. Nagyon jó cél, hogy van, aki már képes ilyen életet élni, de ne ez legyen a kiindulási alap. Először kezdjünk két-három dologgal, ➤

Elzárja a magánéletét

„Az emberek azt gondolják, hogy a színészek mind nagyon extrovertáltak, de nekem is van egy részem, ami szeret bezárkózni, és az ott rejtőző dolgokat nem kívánom mindenkinek megmutatni. Ez nem azt jelenti, hogy nem élem az életemet, de a részleteit nem osztom meg a nyilvánossággal. A magánélet kiteregetése mindig többszereplős: azért sem akarom elmondani, mert nincs itt a másik szereplője, és ez így nem fair, másrészt ez csak az enyém, és maradjon is meg nekem.”

„SZERETEK A MOCSÁRBAN KÚSZNI-MÁSZNI”

FOTÓK: BOGNÁR BOGI (4), SMINK: KISS CSILLA, HAJ: GELLERTHEGYI DAVID, STYLING: MATIS EDIT DODI
CIMLAPRUHA: NAVONA/MEGLA RÓZSA, RUHA: COLORADO FASHION, CIPŐ: HUMANIC/KARL LAGERFELD – KATE GRAY, ÉKSZER: GUESS
HEGYMÁSZÓK: NAGY BALÁZS, TÓTH GYULA

„A MÁSZÁS SORÁN ÁTÉLEK EGY NAGY MEGTISZTULÁST”

» azt gyakoroljuk pár hónapig, és mikor már észrevétlenül az életünk részévé vált, tegyük hozzá egy új lépést.

BEST: Az ön esetében mi most az új cél?

P. L.: Nagyon szeretnék egy komposztálót!

BEST: Van olyan, amit nem tesz meg a környezetéért, és emiatt rosszul érzi magát?

P. L.: A munkám miatt sokszor kell autóra ülnöm, azt utálok. Épp ezért, amikor csak lehet, tömegközlekedéssel járok, vagy biciklivel. És gyakran telekocsizunk a barátaimmal.

BEST: El tudja képzelni az életét teljesen nomád körülmények között, elszigetelve a világtól, ahol magának termel meg mindent, a 21. század vívmányai nélkül?

P. L.: Alapvetően nagyon jól érzem magam, amikor nem kell sminkelni, kúszom-mászom a mocsárban, nádasban evezek, aztán felkapaszkodom egy hegyre, ezek eufóriát okoznak. De a másik felem érzi, hogy kaptam egy olyan feladatot, ami a civilizációhoz köt. Kaptam egy képességet, és az nem csak arról szól, hogy csillogjak-villogjak a színpadon. Ha

ismertté válik valaki, az felelősség, az egy szolgálat. Hogy mit közvetítek, hogy élek, és milyen példát mutatok, az nagyon fontos. Azt érzem, hogy van egy feladat, amivel ide, a földre jöttünk, ha elvonulnék egy hegytetőre vagy egy erdő közepére, akkor kikerülnék valamit, amivel dolgozom van.

BEST: Sokat jár túrázni. Mennyire viseli meg fizikailag, és mit ad lelkileg?

P. L.: Kemény, de leírhatatlanul jó érzés, amikor használok az izmaidat, dolgozik a tüdő, a szíved pumpál, és a friss

Miben láthatjuk legközelebb?

„A Rózsavölgyi Szalonban bemutatuk a Keresztül-kasul című darabot, amit Dicső Dániel rendezett, és Király Dani a partnerem. Egy különös találkozás történetéről szól, és egy vonaton játszódik. Elképesztő, hogy 1,5 óra alatt mi minden történhet két összezárt emberrel, hogyan tudnak egymás életébe változásokat hozni. Július 28-án pedig a YouTube-on debütál egy gasztrófilmsorozat, a Finom Balaton, ahol én a műsorvezető vagyok. Aztán augusztus 18-án a Centrál Színházban lesz az előbemutatója a LIAison zenés estemnek, amit már kétszer el kellett halasztani a pandémia miatt, és szeptember 6-án lesz a valódi premier. Mindegyik dal a szerelemről szól, és igyekeztünk minél többféle érzelmi-kapcsolati viszonyt megidézni a kiválasztott dalokkal. Sokféleképp voltam már én is szerelmes az életemben, és gondolom, ezzel nem vagyok egyedül...”

vér áramlik a testedben. Hatalmas sziklákon mászunk le, ahol van ugyan lánc, ami segít, de nem vagyunk kibiztosítva, és mögöttünk ott tátong egy óriási szakadék. Érzékeny a térdem, mire leérek, néha iszonyatosan fáj, de képtelen lennék lemondani erről a sportról. Fontos adrenalinfröccs és elképesztő látvány. Lelkileg pedig... Azt szoktam mondani, hogy fölmegek beszélgetni Istennel, mert valóban olyan, mint egy zarándokút. A küzdelmes mászás során átélek egy nagy megtisztulást. Fúj a szél, süt a nap, vagy esik az eső, mindegy, nézed az alattad tátongó mélységet, a föléd tornyosuló hegyeket, és alázatot, tiszteletet és köszönetet érzel egyszerre. Ha tehetném, mindenkit megkérnék, hogy évente egyszer tegyen meg egy ilyen utat: küzdje fel magát egy hegy tetejére, nézzen körbe, és tegye össze a két kezét, hogy ennek a része lehet, mert akkor, ott megérzi azt, hogy mi az igazi szabadság.

